

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7C/100/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714214565
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:6714214565.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudcom JUDr. Karolom Krochtom v právnej veci navrhovateľky: Y. R., rod. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom I. M. XX, M., právne zastúpenej: JUDr. Oľga Jankovičová, advokátka, Okružná 212, Dudince proti odporcovi: X. R., nar. X.X.XXXX, trvale bytom M. XX, v konaní o určenie výživného na manželku, takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie v časti zaplatenia manželského výživného vo výške 150,- eur za obdobie od 8.9.2014 do 8.10.2014.

II. Z a s t a v u j e konanie v časti zaplatenia manželského výživného vo výške 75,- eur za obdobie od 9.10.2014 do 12.5.2015.

III. Z a s t a v u j e konanie v časti vydania osobných vecí a majetku vrátane osobného motorového vozidla Daewoo Tico.

IV. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke manželské výživné v celkovej výške 71,29 eur za obdobie od 9.10.2014 do 12.5.2015 v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5,- eur splatných vždy do 20-tého dňa v tom ktorom mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky, má za následok zročnosť celého plnenia.

V. Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

VI. Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Zvolen dňa 9.10.2014, postúpeným tunajšiemu súdu dňa 11.2.2015 sa navrhovateľka domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť prispievať jej na výživu sumou 150,- eur mesačne od 8.6.2015, a to z titulu manželského výživného. Ďalej sa domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť jej vrátiť osobné veci a motorové vozidlo Daewoo Tico. O trovách konania žiadala rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporcovi bol návrh spolu s prílohami do vlastných rúk doručený dňa 14.11.2014. Odporca v podaní doručenom súdu dňa 22.4.2014 uviedol, že s navrhovateľkou podaným návrhom nesúhlasí, pričom poukazoval na svoje osobné, majetkové a zárobné pomery ako aj dobré mravy. Na týchto svojich tvrdeniach zotrval počas celého konania

Na pojednávaní dňa 7.5.2015 zobrala navrhovateľka návrh v časti určenia manželského výživného za obdobie od 8.9.2014 do 8.10.2014 späť ako aj v časti zaplatenia manželského výživného vo výške

75,- eur za obdobie od 9.10.2014 do 12.5.2015. Navrhovateľka tak požadovala od odporcu manželské výživné vo výške 75,- eur od 9.10.2014 do právoplatného skončenia konania o rozvoде. Následne podaním doručeným súdu dňa 15.12.2015 navrhovateľka zobrala nárok na vydanie vecí späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 20.4.2016, ktorého sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nezúčastnila navrhovateľka a jej právny zástupca. Svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili a o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu nežiadali. Pojednávania sa zúčastnil odporca. Súd tak v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd na pojednávaní vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky a jej právneho zástupcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Na pojednávaní odporca poukázal na svoj príjem. Ďalej uviedol, že navrhovateľke nechce nič platiť, keď jej zaplatí 70,- eur, zostane mu 100,- eur. Odišla od neho preč, tak nech sa stará sama o seba. Chcel, aby sa celá táto vec skončila, už nechce chodiť na súd.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením sa s prednesmi právnych zástupcov účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom žaloby ako aj s obsahom predložených listinných dôkazov a pripojených spisov a zistil tento skutkový stav:

Dňa 26.2.2011 uzavreli účastníci konania manželstvo. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7C/26/2015 zo dňa 7.5.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.5.2015. Dôvodom rozvođu účastníkov konania boli ich nezhody vo vzájomnom spoluzití. Dňa 8.10.2014 podal odporca návrh na určenie manželského výživného, pričom konania sa viedlo na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6C/149/2015. Rozsudkom sp. zn. 6C/149/2015 zo dňa 28.9.2015 bol jeho návrh zamietnutý.

Navrhovateľka sa dňa 8.9.2014 odsťahovala zo spoločnej domácnosti, ktorú mali s odporcom v M., kde bývali v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve odporcu. Spoločnú domácnosť viedli aj s matkou odporcu, ktorá s nimi bývala a ktorá im aj prispievala na jej chod. Dôvodom jej odsťahovania boli ťažké sociálne podmienky a nezodpovedné správanie odporcu. Nevedela si nájsť zamestnanie a odporca o hľadanie zamestnania nemal záujem. Odporca aj napriek jej viacerým žiadostiam si prácu v inom regióne odmietal nájsť. Ich spoločným príjmom do jej odchodu bola dávka v hmotnej núdzi vo výške 198,40 eur vyplácaná Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Starej Ľubovni, kde bola spoluposudzovanou osobou s odporcom. Od jej odchodu zo spoločnej domácnosti s odporcom nemala príjem. Od 1.3.2015 bol jej priznaný preddavok na pomoc v hmotnej núdzi v sume 61,60 eur od 1.3.2015. Z predloženého rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen vyplýva, že je vydatá, nezamestnaná, nie je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce, nakoľko od 1.10.2014 je práceneschopná. Ďalej z predmetného rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľka nepreukázala, že jej nepriaznivý zdravotný stav trvá k 31.3.2015, preto nemala nárok na ochranný príspevok. Tiež nepredložila žiaden doklad spojený s užívaním bytu, hoci tvrdila že je nájomníčkou bytu, preto nemala nárok na príspevok na bývanie. Iný príjem nepreukázala. Navrhovateľka sa tiež lieči v psychiatrickej ambulancii. Trpí schizofréniou ťažkou posprocesuálnou formou, postschizofrenickou depresiou a poruchou osobnosti na organickom základe. Tento stav je trvalý. Doplatok za lieky u navrhovateľky súvisiaci s liečbou je vo výške 11,05 eur. Z lekárskej správy ďalej vyplýva, že navrhovateľka nie je schopná trvalého pracovného zaradenia ani trvalej periodickej pracovnej činnosti. Iné svoje zárobkové a majetkov pomery nepreukázala. Tvrdila, že ju vo všetkých oblastiach podporuje rodina. Predložila súd aj list adresovaný odporcovi, z ktorého vyplýva, že má brigádu, avšak žiaden doklad o prípadnej výške príjmu z tejto brigády nepredložila. Odporca s podaným návrhom nesúhlasil. Poukázal na skutočnosť, že priznanie manželského výživného navrhovateľke by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľka od neho odišla bez akéhokoľvek avíza. Spoločnú domácnosť opustila dobrovoľne potom ako si odmietla dobrovoľne plniť svoje manželské povinnosti a udržiavať manželské spoluzitie. Poukázal na rovnakú životnú úroveň účastníkov konania. Obaja sú dlhodobo nezamestnaní vedení na úrade práce. Odporca je na úrade práce vedený od mája 2010. Je poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Od októbra 2014 do decembra 2014 poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 117,40 eur. Od januára 2015 do mája 2015 poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 180,50 eur. Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni o priznaní dávky v hmotnej núdzi vyplýva, že odporca o dávku v hmotnej núdzi požiadal dňa 15.10.2015. Pričom dávka v hmotnej núdzi je tvorená výškou dávky na jednotlivca vyplývajúcou zo zákona 61,60

eur a príspevkom na bývanie vo výške 55,80 eur, nakoľko v prípade odporcu ide o domácnosť s jedným členom a je vlastníkom nehnuteľnosti - rodinného domu, ktorý užíva na primerané bývanie a odporca predložil doklad o úhrade nákladov na bývanie, a to dani z nehnuteľnosti a poplatku za komunálny odpad. Iný príjem nemal. Ďalej predložil súdu kópie platobných dokladov SIPO II., z ktorých vyplýva, že uhrádza náklady súvisiace s bývaním - plyn vo výške 71,- eur, elektrina vo výške 51,50 eur, rozhlas a TV vo výške 4,64 eur. Je vlastníkom domu súp. č. XX a XX v obci M., ktoré nadobudol darovacou zmluvou v roku 2001 od svojich rodičov. Z predloženej darovacej zmluvy vyplýva, že v čase prevodu nehnuteľností na odporcu bola ich hodnota stanovená znaleckým posudkom na sumu 445 420,- Sk (14.785,24 eur). Rodinný dom súp. č. XX bol postavený v roku 1933 a rodinný do súp. č. XX bol postavený v roku 1963. K rodinnému domu súp. č. XX je zriadené aj vecné bremeno doživotného bývania k obidvom darcom bez akéhokoľvek obmedzenia priestoru. Odporca prevzal na seba osobný záväzok zaopatriť oboch darcov v chorobe a starobe až do ich smrti. Odporca sa stará už iba o matku, ktorá mu však prispieva na chod domácnosti. Z predložených platobných dokladov SIPO II. vyplýva, že platby za elektrinu a rozhlas a TV sú vedené na matku odporcu. Odporca tiež vlastní nehnuteľnosti v k.ú. M., kde na všetkých vlastní iba spoluvlastnícky podiel.

Vzhľadom na späťvzatie návrhu navrhovateľkou v časti zaplataenia manželského výživného vo výške 150,- eur za obdobie od 8.9.2014 do 8.10.2014, v časti zaplataenia manželského výživného vo výške 75,- eur za obdobie od 9.10.2014 do 12.5.2015 a v časti vydania osobných vecí a majetku vrátane osobného motorového vozidla Deawoo Tico späť pred pojednávaním bolo potrebné rozhodnúť najskôr o tomto späťvzatí žaloby.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Navrhovateľka vzala svoju žalobu v časti zaplataenia manželského výživného vo výške 150,- eur za obdobie od 8.9.2014 do 8.10.2014, v časti zaplataenia manželského výživného vo výške 75,- eur za obdobie od 9.10.2014 do 12.5.2015 a v časti vydania osobných vecí a majetku vrátane osobného motorového vozidla Deawoo Tico späť skôr než začalo pojednávanie vo veci samej, preto súd konanie postupom podľa § 96 ods. 1, ods. 3 O.s.p. v týchto častiach zastavil.

Predmetom konania po čiastočnom späťvzatí návrhu ostalo priznanie výživného na manželku vo výške 75,- eur mesačne, a to od 9.10.2015.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 71 ods. 2 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremiľčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Vyživovacia povinnosť medzi manželmi v zmysle § 71 ods. 1 Zákona o rodine vzniká uzavretím manželstva a končí sa jeho zánikom, či už v dôsledku úmrtia jedného z manželov, rozvodom manželstva, alebo určením manželstva za neplatné. Zásadne trvá počas celého trvania manželstva. Bez ohľadu na to či manželia spolu žijú alebo nežijú, vyžaduje sa, aby mali rovnakú životnú úroveň. Požiadavka rovnakej životnej úrovne manželov je odôvodnená ich rovnakým postavením v rodine a vyplýva aj z ich rovnakých práv a povinností v manželstve (§ 18 prvá veta Zákona o rodine). Manželia sú si povinní navzájom si pomáhať, starať sa spoločne o deti, starať sa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov aj o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom. Zásada rovnakej životnej úrovne neznamena mechanickú rovnosť medzi manželmi, vyvodzovanú len z ich zárobkov. Aj v tomto prípade platí ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti medzi manželmi je súd povinný zisťovať, či a z akého dôvodu niektorý z manželov neplní svoju vyživovaciu povinnosť, aké sú osobné, rodinné a majetkové pomery manželov, aké sú odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Zároveň je súd povinný zaoberať sa otázkou starostlivosti o domácnosť a otázkou osobnej starostlivosti detí (§ 19 Zákona o rodine), pričom výkon týchto činností je postavený na roveň finančnému zabezpečeniu potrieb rodiny. Bez ohľadu na naplnenie zákonných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, súd nemôže priznať výživné v prípade zisteného rozporu s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 Zákona o rodine). Nepochybná odôvodnenosť predmetného kritéria je daná prioritným predmetom úpravy rodinného práva, ktorým sú osobné vzťahy medzi subjektmi rodinného práva, na ktoré sa vyživovacie vzťahy viažu. Narušenie príslušných osobných vzťahov z relevantných dôvodov zákon sankcionuje tým, že nepovažuje za spravodlivé, aby osoba, ktorá sa takéhoto konania dopustila, požadovala plnenia založené práve na takomto osobnom vzťahu. Z uvedeného vyplýva, že právo oprávneného na výživné od povinného musí byť v súlade s dobrými mravmi. Uvedené znamená, že podľa tohto ustanovenia nemožno priznať výživné len v prípade, ak pre to existujú dôvody na strane oprávneného. Predpokladá to teda také správanie oprávneného voči povinnému, ktoré spôsobí stratu práva priznať výživné. Nevplýva na zánik vyživovacej povinnosti, tá trvá naďalej, avšak pre prekážku rozporu s dobrými mravmi súd nemôže výživné priznať. Na prípady rozporu s dobrými mravmi súd prihliada z úradnej povinnosti, ich danosť sa zisťuje podľa konkrétnych okolností prípadu.

V predmetnej právnej veci sa navrhovateľka domáha priznania výživného na manželku vo výške 75,- eur mesačne, a to od 9.10.2014.

V prvom rade sa súd zaoberal otázkou, či priznanie výživného navrhovateľke nebude v rozpore s dobrými mravmi. Zo strany súdu však neboli zistené v osobe navrhovateľky, ako oprávnenej osoby z priznaného výživného, žiadne okolnosti spočívajúce v správaní navrhovateľky k odporcovi, ktoré by zakladali nepriznanie výživného z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Skutočnosť tvrdená odporcom, že navrhovateľka si sama zapríčinila svoje postavenie, a to v dôsledku jej odchodu zo spoločnej domácnosti potom, čo si neplnila svoje manželské povinnosti, podľa názoru súdu nezakladá rozpor s dobrými mravmi spočívajúci v správaní navrhovateľky k odporcovi, ktoré by zakladalo právo rozhodnúť o manželskom výživnom, tak že bude tento uplatnený nárok zamietnutý.

Z konania o rozvode tiež vyplýva, že medzi účastníkmi konania došlo k takému vážnemu narušeniu ich vzťahov a ich trvalému rozvratu, že tu nebolo možné očakávať obnovenie manželského spolužitia. Hlavným dôvodom rozvratu ich vzťahu bola rôznosť názorov na chod ich spoločnej domácnosti a s tým spojený odchod navrhovateľky zo spoločnej domácnosti. Tiež skutočnosť, že medzi účastníkmi konania bola nehoda v mieste ich spoločného bydliska, keď navrhovateľka chcela bývať v M. a odporca v M.. Súd tak vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti ani tu nevidel dôvod, ktorý by mal základ v správaní navrhovateľky, ktorý by odôvodňoval nepriznanie manželského výživného z dôvodu rozporu správania navrhovateľky k odporcovi v rozpore s dobrými mravmi.

Súd následne pristúpil k posudzovaniu životnej úrovne účastníkov konania, ako základného kritéria pri určovaní vyživovacej povinnosti medzi manželmi. Súd prihliadol na skutočnosť, že príjmom oboch účastníkov konania je dávka v hmotnej núdzi, pričom u navrhovateľky je to dávka iba v jej základnej výške

61,60 eur, u odporcu je dávka v hmotnej núdzi vo výške 180,50 eur, od 1.1.2015, pričom po odchode navrhovateľky z domácnosti teda od 1.10.2014 do 31.12.2014 bola vo výške 117,40 eur. Odporcovi bol okrem dávky v hmotnej núdzi na jednotlivca vo výške 61,60 eur priznaný aj príspevok na bývanie vo výške 55,80 eur. Následne bola odporcovi dávka v hmotnej núdzi zvýšená o aktívny príspevok k 1.1.2015 nakoľko vykonáva menšie obecné služby. Navrhovateľke príspevok na bývanie nebol priznaný z dôvodu, že navrhovateľka nepreukázala svoje tvrdenia týkajúce sa jej užívania bytu. Tiež jej nebol priznaný ochranný príspevok nakoľko nepreukázala, že jej nepriaznivý zdravotný stav aj naďalej trvá k 31.3.2015. Navyše navrhovateľka podala žiadosť o priznanie dávky v hmotnej núdzi až v mesiaci marec 2015, teda až 5 mesiacov po odchode zo spoločnej domácnosti. Súd taktiež prihliadol na skutočnosť, že odporca vlastní dva rodinné domy pričom jeden je viac ako 80 ročný a jeden viac ako 50 ročný ako aj vlastníctvo pozemkov v príslušných spoluvlastníckych podieloch. V rodinnom dome súpisné č. XX odporca býva spolu so svojou matkou, ku ktorej mu viazne vecné bremeno spočívajúce v povinnosti jej zaopatrenia. Matka mu prispieva na chod domácnosti, keď uhrádza časť nákladov. Tiež súd prihliadol na skutočnosť, že odporca je dlhodobo nezamestnaný od mája 2010 a že si nemôže nájsť v regióne v ktorom žije prácu. Prihliadal tiež aj na skutočnosť, že navrhovateľka vzhľadom na jej ochorenie a zdravotné problémy nie je schopná trvalého pracovného zaradenia ani trvalej periodickej pracovnej činnosti. Súd tiež prihliadol aj na náklady navrhovateľky súvisiace s liečbou jej ochorenia.

Po preskúmaní osobných, majetkových a zárobkových pomerov na strane navrhovateľky ako aj odporcu dospel súd k záveru, že sú dôvodom na priznanie výživného na strane navrhovateľky, nie však v ňou požadovanej výške, teda vo výške 75,- eur mesačne. Súd pri určovaní výšky výživného prihliadol v prvom rade na vyššie špecifikovaný príjem tak navrhovateľky ako aj odporcu. Mesačný príjem odporcu (180,50 eur od 1.1.2015, od 1.10.2014 do 31.12.2014 bol vo výške 117,40 eur.) je vyšší ako mesačný príjem navrhovateľky (61,60 eur), pričom u oboch ide o dávku v hmotnej núdzi. Súd však prihliadol aj na skutočnosť, že navrhovateľka nepreukázaním ňou tvrdených skutočností si zapríčinila, nižšiu výšku jej priznaného mesačného príjmu, keď jej nebol priznaný príspevok na bývanie ako aj ochranný príspevok. Taktiež súd zohľadnil skutočnosť, že navrhovateľka hneď po odsťahovaní zo spoločnej domácnosti nepožiadala o priznanie dávky v hmotnej núdzi, ale tak učinila až v mesiaci marec 2015 teda až po piatich mesiacoch po jej odsťahovaní zo spoločnej domácnosti. Ďalej súd zohľadnil skutočnosť, že navrhovateľka vzhľadom na jej ochorenie nie je vôbec schopná práce, pričom odporca je schopný práce, túto si však nemôže v regióne v ktorom žije nájsť. Tu však súd poukazuje na skutočnosť, že odporca nijako inak nepreukázal aktivitu pri zabezpečení si príjmu trvalého pracovného pomeru, teda že si túto prácu hľadá aj v iných regiónoch, ktoré sú z miesta jeho bydliska dostupné. Súd zohľadnil aj majetkové pomery odporcu, ktorý vlastní dva rodinné domy ako aj pozemky, pričom pri rodinných domoch zohľadnil aj ich vek, obývatelnosť, teda prípadný ich ekonomický prospech pre odporcu. Tiež súd zohľadnil aj vlastníctvo pozemkov, kde sa jedná o vlastníctvo k pozemkom v príslušných spoluvlastníckych podieloch, kde ich ekonomické využitie je otáznave a kde aj prípadný nájom týchto pozemkov by navrhovateľovi nezvýšil príjem tak, aby odôvodňoval priznanie manželského výživného vo výške 75,- eur mesačne. Súd ďalej zohľadnil skutočnosť, že časť nákladov s prevádzkou rodinného domu uhrádza matka odporcu.

Pri rozhodovaní výšky manželského výživného posudzuje súd pri oboch manželoch, keďže ide o vzájomnú vyživovaciu povinnosť, tak ako to už bolo uvedené nielen príjmy, ale celkové osobné, zárobkové a majetkové pomery, vytvárajúce obraz o ich životnej úrovni spolu s ich odôvodnenými potrebami, ako aj schopnosťami a možnosťami zabezpečiť si tieto svoje odôvodnené potreby a má prihliadnuť aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berú. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že výživné vo výške 10,- eur mesačne je primerané odôvodneným potrebám navrhovateľky, ako aj schopnostiam a možnostiam odporcu a za daného stavu nakoniec aj vyrovnáva životnú úroveň účastníkov konania.

Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti súd preto priznal navrhovateľke výživné vo výške 10,- eur mesačne. Výživné priznal a za obdobie od 9.10.2014 (deň podanie návrhu na súd) do 12.5.2015 (deň právoplatnosti rozsudku sp. zn. 7C/26/2015 o rozvoze manželstva) spolu vo výške 71,29 eur. Toto výživné súd vzhľadom na majetkové pomery odporcu v zmysle § 160 O.s.p. mu umožnil navrhovateľke splácať v pravidelných mesačných splátkach po 5,- eur. Vo zvyšnej časti súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, vo vzťahu k uplatnenému nároku, pri porovnaní navrhovateľkou uplatňovaného výživného vo výške 75,- eur mesačne po čiastočnom späťvzátí a súdom priznaného

výživného vo výške 10,- eur mesačne, mal odporca neúspech len v nepatrnej časti, preto o troch konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., avšak odporca si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, preto mu súd trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia